

Matic Irman Kolar

Za sabo smo pustili hladen februar in z marcem pozdravili pomlad. Za nami so gregorjevo, dan žena in materinski dan, ki so prvi pomladanski mesec obarvali z veseljem.

Osmošolci so si marec popestrili s tehničnimi dnevom na temo astronomije, sedmošolci so teden preživeli v šoli v naravi v Rakovem Škocjanu, šestošolci pa so znanje smučanja nadgradili v šoli v naravi na Kopah.

Zadnje dni meseca smo nekateri osmošolci in devetošolci preživeli v Londonu, kjer smo si oddahnili od vseh obveznosti in se prepustili turističnem razpoloženju. Več o potovanju si boste lahko prebrali v aprilski številki časopisa..

Žana Praunseis

Dogajalo se je ...

NARAVOSLOVNA ŠOLA V NARAVI V RAKOVEM ŠKOCJANU

6. marca smo se sedmošolci odpravili v šolo v naravi. Vsako jutro so nas zbudili ob sedmi uri. Po bujenju je sledila jutranja telovadba, za njo pa zajtrk. Po obroku smo imeli dopoldansko aktivnost, kasneje pa kosilo. V nadaljevanju pa smo imeli popoldansko aktivnost in po njej večerjo. Nato je sledila še večerna aktivnost, po kateri smo se začeli pripravljati na spanje.

V ponedeljek smo se po kosilu odpravili do Tkalca jame, kjer izvira reka Rak, zatem pa smo se spustili v Ponorno jamo. Zvečer smo se podali na pohod, kjer smo opazovali zvezde.

V torek se je po jutranji telovadbi ena skupina odpravila s kolesi do Cerkniškega jezera, druga pa na pohod do Zelških jam. Po kosilu smo postali stezosledci in nastavili hrano in kamero za živali. Sledila je večerja in za njo zabavne družabne igre.

Tudi v sredo smo dan začeli z jutranjo telovadbo in zajtrkom. Nato sta se skupini zamenjali ter so šli eni kolesarit do Cerkniškega jezera, drugi pa so se odpravili do Zelških jam. Nato smo imeli kosilo in zatem smo imeli lokostrelstvo in bivakiranje. Po večerji smo imeli na igrišču športne igre.

V četrtek je bilo na sporedu eksperimentiranje ter spust po vrvi. Po kosilu smo pekli buhteljne in s kanuji veslali po reki Rak. Sledila je večerja, za njo pa druženje ob tabornem ognju.

Po posebni petkovi budnici smo pozajtrkovali in spakirali oblačila. Sledile so preizkušnje v orientaciji. Odpravili smo se tudi do kamere, ki smo jo postavili v torek, in si ogledali, kaj je posnela.

Po kosilu smo se vkrcali na avtobus in se odpravili nazaj v Mozirje.

Hana Slapnik, 7. a

ELVIS ŠKORC, GENIALNI ŠTOR

7. marca smo si osmošolci in devetošolci ogledali mladinsko gledališko predstavo Elvis Škorc, genialni štor. Istoimensko knjigo je sprva napisala znana slovenska pisateljica Janja Vidmar že leta 2018, lani pa jo je uprizorilo Slovensko narodno gledališče Maribor. Skozi predstavo smo spoznavali trinajstletnega Elvisa, ki ga mučijo najstniški in družinski problemi. Starša se ločujeta, v šoli pa nima prijateljev. Spremljali smo, kako se spopada s težkimi situacijami, ki mu jih ponuja življenje. Na koncu se postavi zase in končno najde svoj pravi jaz.

Slika s spleta

Predstava je bila sicer humorna, večkrat se je v dvorani slišal glasen smeh, a kljub temu je obravnavala nekaj precej resnih tem. Predstava je posegla na različna področja, lotila se je ločitve staršev, nasilja v šoli in pritiska družbe na posameznika. Zdi se mi, da so, čeprav skozi humor, vse teme z nekakšno previdno občutljivostjo predstavili tako, da so nam bile najstnikom blizu.

Žana Praunseis, 9. b

REGIJSKI PARLAMENT

V četrtek, 9. 3., sem se z učiteljico Silvo Dešman odpravil v Velenje na otroški regijski parlament. Letošnja tema je bila duševno zdravje posameznika.

Parlament se je odvijal v vili Rožle, kjer so nas razdelili v štiri skupine. Jaz sem bil v skupini, kjer smo se pogovarjali o vplivih okolja na naše duševno zdravje. Med pogovorom smo izdelali tudi plakat, na katerem smo zapisali vse, o čemer smo se pogovarjali.

Ob koncu pogovora smo se v skupni sobi dobile vse skupine, da bi predstavile našo temo. Naša skupina je bila druga, pred nami pa je bila skupina, v kateri so se pogovarjali o tem, kaj sploh je duševno zdravje. Za nami sta bili še dve skupini, ki sta nam predstavili, kaj lahko naredi vsak posameznik sam za duševno zdravje in svoje vire moči. Po predstavitvah smo vsi učenci dobili malico in se odpravili nazaj domov. Na parlamentu pa sem spoznal veliko novih prijateljev in se imel lepo.

OBISK NOORDUNG CENTRA

V četrtek, 9. 3. 2023, smo devetošolci obiskali center vesoljskih tehnologij Hermana Potočnika Noordunga. Ob 8.05 smo se zbrali pred športno dvorano in se vkrcali na avtobus, ki nas je peljal v Vitanje.

Prispeli smo okoli devetih in se razdelili v skupini A in B. Skupina A si je najprej ogledala razstavo, skupina B pa je poslušala predavanje. Na razstavi smo izvedeli zgodovino vesoljstva - od prvih civilizacij do moderne dobe. Predstavljen nam je bil znanstvenik Herman Potočnik Noordung, ki je napisal knjigo Problem vožnje po vesolju – raketni motor. V knjigi je opisal svojo predstavitev mednarodne vesoljske postaje, ki bi imela umetno gravitacijo in bi bila zgrajena v obliki kroga. Za lažjo predstavilo: izgledala bi, kakor da hodimo po steni. Nato smo si ogledali še statistiko segrevanja ozračja in zgodovino poletov v vesolje.

Nato sta se skupini A in B izmenjali. Na predavanju smo poslušali o umetnih biosferah in se pogovarjali, kaj sploh je biosfera. Potem smo se razdelili v skupine in narisali, kako bi ustvarili naseljiv planet Mars. Po petnajstih minutah je vsaka skupina predstavila svojo idejo. Vsi smo imeli zelo izvirne ideje.

Sama sem na obisku zelo uživala, saj me zelo zanimajo teme, kot so vesolje in astrofizika. Presenetilo me je, kako napredno je razmišljal Noordung.

Kaja Cajner, 9. a

ŠOLA V NARAVI NA KOPAH

Ponedeljek

13. januarja smo šestošolci odšli v šolo v naravi na Kope. Zjutraj smo prišli z vso spakirano opremo pred športno dvorano, kjer nas je čakal avtobus, ki nas je odpeljal na Kope.

Po prihodu smo prtljago odložili v Lukovem domu, kjer smo se kasneje naselili po sobah, še prej pa smo odšli kar na smučišče. Po kosilu smo šli še enkrat smučat. Po

smučanju smo imeli prosti čas, po večerji pa smo se odpravili na krajši sprehod. Ko smo prišli nazaj v sobe, smo poskrbeli za osebno higieno in se odpravili k počitku.

Torek

Po zajtrku smo imeli malo prostega časa, nato pa smo se odpravili smučat. Po dopoldanskem smučanju smo imeli kosilo, potem pa smo šli nazaj na smučišče. Po večerji pa smo se odpravili k policistu, ki dela na smučišču. Seznanil nas je s pravili, ki veljajo na smučišču.

Ana Oblak, 6. a

Sreda

Po zajtrku smo odšli na smučišče in po skupinah smučali do kosila. Po krajšem počitku v sobah smo se podali po zasneženih poteh na daljši sprehod. Pot ni bila pretirano strma, a je našo hojo oviral led. Eni se nismo držali pravil in smo ušli naprej, zato smo dobili kazen – o svojem neupoštevanju pravil smo morali napisati sestavek. Ta dan smo imeli zgodnejši termin za večerjo, kajti zvečer smo šli na nočno smuko, ki smo se je vsi zelo veselili. Odprti sta bili le dve progi: Pungart in Sedlo. Bilo je malo megleno, zato vidljivost ni bila najboljša. Takrat zvečer ni bilo druženja po sobah, ampak smo se le umili in se ulegli v postelje.

Četrtek

V četrtek so nam smučarski učitelji pripravili progo, na kateri smo lahko preizkusili svoje znanje smučanja. Ob 10. uri smo imeli odmor za čaj, potem pa smo tisti, ki smo tekmovali v Matematičnem kenguruju, odšli v dom, kjer smo pod budnim očesom učiteljice pisali do kosila. Po popoldanskem kosilu je sledilo smučanje do 15. ure. Nekaj časa smo se ob družabnih igrah družili v sobah, po malici pa smo imeli srečanje z reševalcem na smučišču. Podal nam je veliko koristnih nasvetov, kako se moramo vesti v gorah in na smučišču. Ogledali smo si tudi dva videoposnetka, ki sta nas prepričala, da moramo biti v gorah res zelo previdni.

Po večerji je nastopil težko pričakovani disko. Deklice so se še posebej skrbno uredile, fantje pa temu nismo posvetili večje pozornosti. V Holcerju sta se nam pridružili še drugi dve osnovni šoli, ki sta bili v tem času na Kopah. Vsi smo plesali in prepevali ob znanih melodijah.

Sošolec Mai je praznoval rojstni dan, zato nam je prijateljcem plačal ledeni čaj. Rajali smo do 10. ure, potem pa so nas učiteljice pozvale k odhodu v dom, kjer smo prespali še zadnjo noč.

Petek

V petek, 17. 3. 2023, je nas šestošolce čakal še zadnji dan smučanja na Kopah, kjer smo uživali ves teden. Zjutraj po obilnem zajtrku smo si šli v sobe spakirat vse naše stvari. Kasneje pa smo (kot vsak dan) odšli na smučišče.

Smučati ni bilo naporno, čeprav smo bili prejšnji večer v disku, saj smo smučali po skupinah. Bilo je tudi zelo zabavno, saj se nismo ves čas učili kaj novega, kot npr. slalom, ampak smo lahko smučali po svoji izbiri. Zabavno je bilo učenje smučanja zadenjsko.

Po smučanju smo odšli na kosilo, ki je bilo zelo dobro, a je bilo to žal naše zadnje kosilo v Lukovem domu.

Na avtobus smo se odpravili kar kmalu po kosilo, da bi čim prej prišli domov. Vožnja z avtobusom je bila prijetna in zabavna, saj smo peli in se pogovarjali. Ko smo prispeli v Mozirje, smo nestrpno izstopili iz avtobusa, vzeli kovčke in vse ostale stvari, da bi čim prej svojim staršem povedali, kako smo se imeli na Kopah.

Alenka Repše, 6. a

ROŠEVI DNEVI

29. 3. 2023 so na OŠ Frana Roša potekale delavnice za mlade pesnike in pesnice – imela sem to čast, da sem bila med njimi tudi jaz.

Vsi skupaj smo se sprva seznanili s časovnico, nato pa smo se takoj lotili dela. Mentorji so imeli debato s pesnico Barbaro Korun, mi, mladi ustvarjalci, pa smo začeli z delavnicami z znano slovensko pisateljico Neli K. Filipič.

Najprej smo se z zanimivimi igrkami predstavili, nato pa smo se vrgli v debato in pogovor. Ugotavljali smo, kdo pravzaprav smo, kdo nekoč bomo in kaj konec koncev sploh življenje je. Posvetili smo se problemu današnje družbe in kako zaradi nje izgublamo svojo identiteto. Sprva sem mislila, da bo težko pisati pod nekakšno prisilo, a je bilo delo s pisateljico in njenimi usmeritvami zabavno in sproščujoče. Na začetku smo bili sicer precej misteriozni in sramežljivi, a skozi celoten proces smo se bolj odprli. Vsi sovrstniki so me presenetili s svojo unikatno poezijo, ki jo je vsak čutil in pisal na drugačen, svoj način. Po končanih delavnicah smo vsak svoje kratke verze predstavili mentorjem.

Kasneje smo se odpravili še proti hiši Frana Roša. Tam so nam njegovi sorodniki povedali več o njem in njegovem življenju. Imeli smo možnost videti njegova dela in sobo, kjer je največkrat pisal.

Izkušnja mi bo ostala v toplem in lepem spominu. Svojo ljubezen do poezije in pisanja sem lahko delila z drugimi, ki čutijo enako. Zelo sem hvaležna tudi pisateljici Neli K. Filipič, ki me je resnično inspirirala na mnogih področjih in mi predstavila literaturo z drugih zornih kotov in perspektiv.

Žana Praunseis, 9. b

PEVSKA REVIJA CICIDO

30. marca je na OŠ Rečica potekala pevska revija Cicido. Udeležilo se je več pevskih zborov iz celotne Zgornje Savinjske doline, med drugimi tudi naš.

Ob petih smo se zbrali pred šolo, od koder smo se odpravili proti Rečici. Pol ure kasneje smo imeli tonsko vajo, kjer smo se še zadnjič pripravili za prihajajoči nastop. Prireditev se je začela ob šestih; mi smo bili na vrsti tretji. Zapeli smo naslednje pesmi: Čej so tiste stezice, Ko se smeješ in Vsi na ples. Po besedah ravnateljice in učiteljev, ki so nas spremljali, smo vse odpeli glasno in samozavestno, kar nam brez naše učiteljice Katarine Drobež ne bi uspelo.

Po končani reviji smo skupaj še pomalicali in se pogovarjali o našem nastopu, okoli sedme ure pa smo odšli nazaj proti Mozirju.

Žana Praunseis, 9. b

Ustvarjanje učencev 5. b

Ni mi všeč ...

Nekega dne sem s sestro Nejo in mamico odšel na spomladanski sprehod. Odločili smo se, da bomo odšli do vikenda skozi gozd. Med tem ko smo hodili, sem zagledal žabji mrest. Vzel sem palico in ga malo dregnil. Vedel sem, kaj to pomeni. Žabe so se začele prebujati. To mi je spomladi najbolj zoprno.

Nadaljevali smo pot po gozdu. Skoraj smo že prišli do vikenda, ko sem naenkrat zaslišal neko lomastenje. Malo sem pogledal naokoli in v kupu drv zagledal krastačo. Nisem si upal nadaljevati poti. Potem sem šel čisto počasi mimo. Moja sestra me je celo pot zbadala z žabami. To mi ni bilo všeč, saj se neizmerno bojim žab.

Nace Krefl, 5. b

Moja sestra mi ni všeč. Vedno mi nagaja in jemlje igrače, ki sem jih jaz nameraval pospraviti. Ko se nekaj igram, pride zraven in mi jih vzame. Ko pa se jaz razjezim, pokliče atija, ki me krega. To mi res ni všeč. Raje bi imel bratca, a kljub temu sem vesel, da jo imam, saj bi sicer bil sam.

Lenart Goličnik, 5. b

Ni mi všeč moja sestra, saj mi nagaja. Vem, da me ima mogoče malo rada, tega pa noče pokazati, saj mora ostati »cool«. Skrbi jo samo zase in za svoje prijatelje. Ves čas mi govori »mala«. Čeprav sem res, se ona iz tega norčuje. Ko kam gremo, govori, da jo bomo osramotili, ker tako na glas govorimo. Včasih pa se tudi razumeva. To je pri večerji, ko sva sami pri mizi 😊.

Anja Mrzlak Fajdiga, 5. b

zagledali pošastnega polža. Ta pa je želel samo banano. Polž jih je odpeljal do šotor in skupaj so se vrnili do banane.

Vesna

Breznik, 5. b

Nekega poletnega večera smo se udobno namestili v obmorskem kampu. Šotor smo si postavili ob obali. Razmišljali smo o načrtih za naslednji dan in si ogledovali zemljevid z znamenitostmi kraja. Posebne stopinje so označevale pot do polžje plaže. Ime plaže se nam je zdelo malo čudno. Ob razmišljanju smo postali lačni. A vedeli smo, da imamo s sabo le eno slastno banano. Vsi smo si jo želeli. Šla sem ponjo. A groza, po njej je nesramno in brezbrizno lezel polž. Naenkrat nihče več ni imel želje zagristi v ta sadež. Malo se nam je tudi posvetilo, zakaj ima plaža v bližini ime po polžih.

Neli Kopušar, 5. b

Ni mi všeč, ko moramo pisati zgodbo z naslovom Ni mi všeč.

To mi vzame veliko truda in časa. Veliko moram pisati in razmišljati. Ko se mi utrne ideja, jo moram postaviti v pravilno obliko. Tudi pravilno jo moram zapisati. Če pa pride do napake, mi jo učiteljica popravi.

Ožbej Planovšek, 5. b

PRIZOR PA TAKI!

Družina Jazbečar je šla kampirat. Ob bližnjem jezeru so postavili šotor. Ko je padel mrak, so zakurili ogenj. Bil je naporen dan. Vsi so hitro zaspali. Ponoči so slišali čudne zvoke. Iz torbe so vzeli svetilko in zemljevid. Odpravili so se v gozd. Videli so stopinje in jim sledili. Nekaj metrov naprej so na tleh zagledali banano. Zapihal je močan veter in odpihnilo je zemljevid. Izgubili so se. V daljavi so zagledali jamo. Do nje so vodile stopinje. V njej so zagledali pošastnega polža. Ta pa je želel samo banano. Polž jih je odpeljal do šotor in skupaj so se vrnili do banane.

Vesna Breznik, 5. b

PRIZOR PA TAK!

Nekega dne je živel polž po imenu Želko. Živel je v čudežnem gozdu. Rad je imel gobe in liste, še rajši pa banane. Dva dni je lezel po gozdu, da je prišel do gobe, ki je bila le en meter stran. Ko se je najedel, je pot nadaljeval. Prišel je do drevesa, ob katerem je bila čudežna banana. Ob njej so bile stopinje. Ustrašil se je in švignil za bližnji šotor. Domislil se je briljantne ideje. V šotoru je poiskal zemljevid. Odpravil še je na pot okoli sveta, ki je trajala sto let.

Viktorija Rezman, 5. b**PRIZOR PA TAK!**

V prijateljevem šotoru smo nekega jutra organizirali polžje dirke. Vsi polži so bili na startu. Po zemljevidu so morali prilesti iz Mozirja v Piran. Dirka se je začela. Vsi smo glasno navijali. Končno smo dobili zmagovalca. Nagrada zanj je bila velika zrela banana.

Ko smo prišli iz šotora, smo ugotovili, da je okrog njega polno stopinj. Nismo vedeli, od česa so, ampak ker je bila že noč, smo se raje odpravili domov ...

Žiga Miklavžina, 5. B

Pesnimo

NAŠA ŠOLA

Naša šola v Mozirju stoji,
v njej se marsikaj zgodi.
Veliko znanja pridobimo
in prostor za zabavo še pustimo.

Radi se veselimo
in na zanimive načine se učimo.
Naša šola pogled na Gaj ima,
pozimi veliko koledarjev tam prodaja.

Športni dnevi najboljši so,
pozimi lahko tudi smučamo.
Tekmovanja tudi organiziramo
in naše športnike podpiramo.

Naša šola v Mozirju stoji,
v njej se marsikaj zgodi.
Veliko znanja pridobimo,
in prostor za zabavo še pustimo.

Šola je obdana z naravo,
v kateri si prečistimo glavo.
Vdihavamo svež zrak,
da naš um je krepak.

V naši šoli prijateljstvo krepimo
in veliko lepih ocen pridobimo.
Aktivni na področju kulture smo,
in dober glas o OŠ Mozirje širimo.

Julija Vrečar, 9. b

NAŠA ŠOLA

Osnovna šola Mozirje je kot mavrica,
ampak namesto sedmih barv, devet razredov ima.
Oranžen svinčnik in modra kapljica nas spremljata,
skupaj s smehom in klepetom nas predstavljata.

Šola mavrična sredi zelenih poljan in Gaja stojiš,
Mozirska planina nad tabo bedi.
Šola mavrična ti naš najljubši si kraj,
zjutraj se radi vračamo v tvoj učni raj.

Učiteljice nas v 1. razredu naučijo, da $1+1$ je 2
in da vsak svoj pogled na svet ima.
Radi učimo matematiko se v klopeh,
ko pa čas za športno vzgojo je, na igrišču zasliši se smeh.

Šola mavrična sredi zelenih poljan in Gaja stojiš,
Mozirska planina nad tabo bedi.
Šola mavrična ti naš najljubši si kraj,
zjutraj se radi vračamo v tvoj učni raj.

Draga mavrična šola od tebe v 9. razredu se poslavljamo,
polni znanja in izkušenj v tuje kraje zdaj odhajamo.
Žalostni te zapuščamo z mislijo,
da se kmalu spet vrnemo.

Sara Renko, 9. b

OČI

Oči so okno v svet,
z njimi povemo veliko,
čeprav brez besed.
Nekaterim pa očala omogočijo boljši pogled.

V šoli z njimi na tablo gledamo,
pomagajo nam,
da lažje delamo
in da dobre knjige beremo.

Zvečer po dolgem dnevu so zaspane,
počitka želijo si,
zelo so utrujene.
Zdaj vse jim je megleno, saj niso več zbrane.

Katarina Trobentar, 6. b

Himna ...

Himna Osnovne šole Mozirje

Ob reki Savinji mozirska šola stoji,
šola prijaznih, spoštljivih ljudi.
Tu našel boš znanje, z njim ujel boš sanje,
resnico, pogum, spoštovanje in razum.

*Zjutraj se zbudiš, v šolo oddrviš,
k sošolcem prihiš, se odmorov veseliš.*

**V šoli se učimo, si pomagamo,
vezi mladostne si spletamo,
prijateljstva za vedno sklepamo.
Jaz verjamem vate, ti verjameš vame
in zato prav vsak od nas
lahko postane pravi jaz.**

Tu našel boš znanje, z njim ujel boš sanje,
resnico, pogum, spoštovanje in razum.

*Seštevati se učiš, pri športni se znoriš,
zvečer si zaželiš, da ta dan spet ponoviš.*

**V šoli se učimo, si pomagamo,
vezi mladostne si spletamo,
prijateljstva za vedno sklepamo.
Jaz verjamem vate, ti verjameš vame
in zato prav vsak od nas
lahko postane pravi jaz
in zato prav vsak od nas rad prihaja v šolo ...
vsak od nas rad prihaja v šolo ...
vsak od nas rad prihaja v šolo ...
šolo Mozirje.**

Raziskujemo in eksperimentiramo

NARAVOSLOVJE IN TEHNIKA 5 - SEGREVANJE SNOVI

EKSPERIMENT

PRIPOMOČKI: plastenka, balonček, lonček vroče vode, lonček ledene vode

POTEK:

- na plastenko natakne balonček,
- postavimo jo v vročo vodo (vsaj do polovice),
- opazujemo balonček,
- plastenko postavimo v ledeno vodo,
- napovemo, kaj se bo zgodilo.

NAPOVED: Balon bo počil.

NAPOVED se ne ujema z rezultati eksperimenta.

Ko sem plastenko z balonom postavila v vročo vodo, se je balon napihnil – napolnil z zrakom.

Ko sem plastenko z balonom postavila v ledeno vodo, se je balon izpraznil.

Zrak se je **segrel**,
prostornina zraka se je **povečala**.
Balon se je napolnil z zrakom.

Zrak se je **ohladi**,
prostornina zraka se je **zmanjšala**.
Balon se je skrčil.

Julija Ivanuša, 5. B

Neli Kopusar, 5. b